

Π ε ρ ι ε χ ό μ ε ν α

Εισαγωγή	6
Ενότητα 1 «Πάλι μαζί»	
A. Διηγούμαι γραπτώς ένα γεγονός που έζησα	12
B. Περιγράφω ένα κτίριο	18
Ενότητα 2 «Στο σπίτι και στη γειτονιά»	
A. Γράφω τις σκέψεις και τα συναισθήματά μου στο προσωπικό μου ημερολόγιο	24
B. Γράφω για τη συλλογή μου	28
Γ. Περιγράφω ένα από τα παιχνίδια μου	32
Δ. Περιγράφω την πόλη μου	36
Ενότητα 3 «Στη γη και στη θάλασσα»	
A. Περιγράφω το δωμάτιο που θα ήθελα να έχω	40
B. Γράφω αγγελίες	44
Γ. Γράφω για το αγαπημένο μου ζώακι	46
Γράφω για το αγαπημένο μου άγριο ζώο	50
Ενότητα 4 «Ο κόσμος γύρω μας»	
A. Περιγράφω την καταστροφή του περιβάλλοντος	54
B. Περιγράφω έναν τόπο που αγαπώ	58
Ενότητα 5 «Πολιτείες ντυμένες στα λευκά»	
A. Γίνομαι δημοσιογράφος και γράφω ένα ρεπορτάζ	62
B. Γράφω για μια χιονισμένη μέρα	66
Γ. Γράφω για μια κατασκευή μου	70
Ενότητα 6 «Ιστορίες του χειμώνα»	
A. Γράφω επιστολές	74
B. Γράφω ένα δελτίο καιρού	78
Γ. Γράφω χειμωνιάτικες ιστορίες με ανθρώπους και ζώα	80

Ενότητα 7 «Έλα στην παρέα μας»

A. Συνταγές μαγειρικής	88
B. Προσκλήσεις	92
Γ. Δέντρα και λουλούδια λένε τις ιστορίες τους	96

Ενότητα 8 «Άνθρωποι και μηχανές»

A. Μια φανταστική μηχανή	100
--------------------------------	-----

Ενότητα 9 «Γιορτάζω και θυμάμαι»

A. Οι σχολικές μας γιορτές	104
----------------------------------	-----

Ενότητα 10 «Ήτανε μια φορά»

A. Γράφω για ένα ταξίδι	108
-------------------------------	-----

Ενότητα 11 «Του κόσμου το ψωμί»

A. Γράφω ένα παραμύθι	112
-----------------------------	-----

Ενότητα 12 «Όλοι μια αγκαλιά»

A. Ειρήνη και πόλεμος	116
-----------------------------	-----

Ενότητα 13 «Γιορτή και ξενοιασιά»

A. Οι εποχές του χρόνου	120
-------------------------------	-----

Προτάσεις για ανάγνωση	125
------------------------------	-----

Απαντήσεις στις εργασίες-δραστηριότητες των «Γράψε κι εσύ»	133
--	-----

Είμαι η Αθηνά. Εγώ και οι συμμαθητές μου θα σας μάθουμε να γράφετε σωστές και όμορφες εκθέσεις.

Τα παιδιά της Τρίτης τάξης

Νεφέλη

Πάνος

Φλοριάν

Νικόλας

Δάφνη

Ράντα

Μυρτώ

Δημήτρης

Όλοι είμαστε μαθητές της Γ' τάξης και θα γράψουμε για σας, παιδιά, πολλές, πολλές εκθέσεις.

Για να γράφετε σωστές εκθέσεις, δεν πρέπει να ξεχνάτε ότι:

Οι εκθέσεις αποτελούνται από παραγράφους.

Η παράγραφος γίνεται από προτάσεις.
(Οι παράγραφοι μοιάζουν με μικρές μικρές εκθεσούλες)

Όλες οι προτάσεις μιας παραγράφου μιλούν για το ίδιο θέμα.

Οι προτάσεις αρχίζουν πάντα με κεφαλαίο.

Όταν αρχίζουμε μια παράγραφο, γράφουμε σε καινούρια γραμμή και στην αρχή αφήνουμε λίγο χώρο.

Η πρώτη παράγραφος είναι η αρχή, η εισαγωγή της έκθεσης, που ονομάζεται και πρόλογος.

Η τελευταία είναι το τέλος, που ονομάζεται επίλογος.

Χρησιμοποιούμε πάντα σημεία στίξης όπου χρειάζονται.

Πριν ξεκινήσεις να γράφεις εκθέσεις καλό, θα είναι να προετοιμαστείς διαβάζοντας τις σελίδες 7-11 και κάνοντας τις εργασίες που υπάρχουν σε αυτές.

Παράγραφοι, προτάσεις και σημεία στίξης

Διάβασε την παρακάτω έκθεση και πρόσεξε τις προτάσεις, τις παραγράφους και τα σημεία στίξης.

Ο ουρανός

Από το διαμέρισμα που μένω βλέπω ένα μικρό κομμάτι ουρανού. Όταν όμως πηγαίνω στο χωριό, βλέπω τον ουρανό ολόκληρο. Τι όμορφος που είναι! Ξεκινάει απ' τις κορφές των μακρινών βουνών και μετά, πέρα μακριά, χαμηλώνει κι ακουμπάει στη θάλασσα.

«Δεν είναι όπως φαίνεται» λέει ο μπαμπάς μου. «Δεν ακουμπάει πουθενά και είναι απέραντος κι αμέτρητος».

Το καλοκαίρι είναι κατακάθαρο. Το πρωί, όταν προβάλλει ο ήλιος από την ανατολή, βάφεται κόκκινος και πορτοκαλί. Όταν όμως ο ήλιος βγει για τα καλά, το κόκκινο ξεθωριάζει και γίνεται καταγάλανος. Όλη τη μέρα ο ήλιος περπατά πάνω του αργά και σκορπάει χρυσές ακτίνες. Και το βραδάκι, όταν πάει να δύσει, ο ουρανός βάφεται πάλι με χίλια χρώματα. Ροζ και μαβί, κόκκινο και πορτοκαλένιο.

Τα βράδια του καλοκαιριού μοιάζει σαν μαύρο βελούδο κεντημένο με χιλιάδες χρυσά αστέρια. Το φεγγάρι τότε περπατά πάνω του αργά, τότε ολόκληρο, τότε μισό, τότε σαν φέτα από πεπόνι. Καμιά φορά βλέπεις ξαφνικά ένα αστέρι να τρέχει και να χάνεται.

«Είδες ένα αστέρι που έτρεξε και χάθηκε, μπαμπά;» ρωτάω.

«Είναι μετεωρίτης» λέει ο μπαμπάς μου.

Άλλοτε, πάλι, βλέπεις ένα λαμπερό αστέρι που διασχίζει τον ουρανό. Αυτό είναι κάποιο αεροπλάνο που ταξιδεύει νυχτιάτικα.

Τον χειμώνα ο ουρανός είναι γκριζος και σκοτεινός, γεμάτος σύννεφα. Κινούνται από τη δύση προς την ανατολή και κάποτε τρακάρουν. Τότε αστράφτει, βροντάει άγρια και βρέχει. Κι όταν τελειώνει η βροχή, βγαίνει το ουράνιο τόξο, πολύχρωμο, πανέμορφο, σαν φωτεινό γεφύρι.

Κάποτε ονειρευτήκα ότι ταξίδευα στον ουρανό. Πετούσα σαν διαστημόπλοιο και κόντευα να πέσω πάνω στον ήλιο. Ξύπνησα, κι όταν κατάλαβα ότι ήταν όνειρο, λυπήθηκα. Ήθελα να ταξιδέψω λίγο ακόμα.

Η παραπάνω έκθεση αποτελείται από πέντε παραγράφους και έχει σημεία στίξης. Πρόσεξε τώρα πώς θα ήταν αυτή η έκθεση αν δεν είχε παραγράφους και σημεία στίξης. Είναι δύσκολο να καταλάβεις τι λέει, γιατί δεν έχει παραγράφους και σημεία στίξης.

Ο ουρανός

Από το διαμέρισμα που μένω βλέπω ένα μικρό κομμάτι ουρανού όταν όμως πηγαίνω στο χωριό βλέπω τον ουρανό ολόκληρο τι όμορφος που είναι ξεκινάει απ' τις κορφές των μακρινών βουνών και μετά πέρα μακριά χαμηλώνει κι ακουμπάει στη θάλασσα δεν είναι όπως φαίνεται λέει ο μπαμπάς μου δεν ακουμπάει πουθενά και είναι απέραντος κι αμέτρητος το καλοκαίρι αστράφτει κατακάθαρος το πρωί όταν προβάλλει ο ήλιος από την ανατολή βάφεται κόκκινος και πορτοκαλί όταν όμως ο ήλιος βγει για τα καλά το κόκκινο ξεθωριάζει και γίνεται καταγάλανος όλη τη μέρα ο ήλιος περπατά πάνω του αργά και σκορπάει χρυσές ακτίνες και το βραδάκι όταν πάει να δύσει ο ουρανός βάφεται πάλι με χίλια χρώματα ροζ και μαβί κόκκινο και πορτοκαλένιο τα βράδια του καλοκαιριού μοιάζει σαν μαύρο βελούδο κεντημένο με χιλιάδες χρυσά αστέρια το φεγγάρι τότε περπατά πάνω του αργά πότε ολόκληρο πότε μισό πότε σαν φέτα από πεπόνι καμιά φορά βλέπεις ξαφνικά ένα αστέρι να τρέχει και να χάνεται είδες ένα αστέρι που έτρεξε και χάθηκε μπαμπά ρωτάω είναι μετεωρίτης λέει ο μπαμπάς άλλοτε πάλι βλέπεις ένα λαμπερό αστέρι που διασχίζει τον ουρανό αυτό είναι κάποιο αεροπλάνο που ταξιδεύει νυχτιάτικα τον χειμώνα ο ουρανός είναι γκριζος και σκοτεινός γεμάτος σύννεφα κινούνται από τη δύση προς την ανατολή και κάποτε τρακάρουν τότε αστράφτει βροντάει άγρια και βρέχει κι όταν τελειώνει η βροχή βγαίνει το ουράνιο τόξο πολύχρωμο πανέμορφο σαν φωτεινό γεφύρι κάποτε ονειρεύτηκα ότι ταξίδευα στον ουρανό πετούσα σαν διαστημόπλοιο και κόντευα να πέσω πάνω στον ήλιο ξύπνησα κι όταν κατάλαβα ότι ήταν όνειρο λυπήθηκα ήθελα να ταξιδέψω λίγο ακόμα.

2

Τα ρήματα που γράφουμε στην έκθεσή μας

Η Δάφνη μπέρδεψε τους χρόνους των ρημάτων και έγραψε το παρακάτω κείμενο με πολλά λάθη. Μπορείς να το διαβάσεις;

Το πάρτι της Νεφέλης και του Πάνου

Χθες η Νεφέλη και ο Πάνος έκαναν πάρτι για τα γενέθλιά τους. Στο πάρτι τους έρχονται όλοι οι φίλοι τους. Εγώ χάρισα στη Νεφέλη ένα τσαντάκι. Ο Νικόλας θα χαρίζει στον Πάνο ένα βιβλίο με ιστορίες. Όλα τα παιδιά τούς φέρνουν κάποιο δωράκι. Το πάρτι είναι ωραίο. Χορεύουμε, θα παίξουμε, τρώμε γλυκά και θα πίνουμε πορτοκαλάδες. Περάσαμε όλοι πολύ ωραία.

Τα υπογραμμισμένα ρήματα δεν είναι γραμμένα σε σωστό χρόνο. Μπορείς να τα γράψεις στο παρακάτω κείμενο στον χρόνο που πρέπει;

Το πάρτι της Νεφέλης και του Πάνου

Χθες η Νεφέλη και ο Πάνος έκαναν πάρτι για τα γενέθλιά τους. Στο πάρτι τους όλοι οι φίλοι τους. Εγώ χάρισα στη Νεφέλη ένα τσαντάκι. Ο Νικόλας στον Πάνο ένα βιβλίο με ιστορίες. Όλα τα παιδιά τούς κάποιο δωράκι. Το πάρτι ωραίο. , , γλυκά και πορτοκαλάδες. Περάσαμε όλοι πολύ ωραία.

3

Τα επίθετα κάνουν την έκθεση πιο όμορφη

Μια παράγραφος χωρίς επίθετα:

Μια καρδερίνα είχε κάνει μια φωλιά πάνω στο κλαδί ενός δέντρου, ανάμεσα στα φύλλα. Εκεί κλωσούσε πέντε αυγουλάκια. Κτλ.

Η ίδια παράγραφος με επίθετα:

Μια **πολύχρωμη** καρδερίνα είχε κάνει μια **στρογγυλή** φωλιά πάνω στο **δυνατό** κλαδί ενός **ψηλού** δέντρου, ανάμεσα στα **πράσινα** φύλλα. Εκεί κλωσούσε πέντε **πιτσιλωτά** αυγουλάκια. Κτλ.

Η δεύτερη παράγραφος που έχει επίθετα είναι πολύ πιο όμορφη!

Διάβασε τις παρακάτω παραγράφους, που δεν έχουν επίθετα. Συμπλήρωσε μετά επίθετα στις κενές θέσεις μπροστά από τα ουσιαστικά και διάβασε πάλι τις παραγράφους. Θα καταλάβεις τη διαφορά.

Μια ξαφνική καταιγίδα

Ο ήλιος έλαμπε στον ουρανό. Ξαφνικά φάνηκε ένα σύννεφο. Άρχισε να φυσάει αέρας. Το σύννεφο έκρυψε τον ήλιο. Άρχισαν να πέφτουν σταγόνες. Σε λίγο έπεφτε βροχή.

Τα πουλιά κρύφτηκαν στις φυλλωσιές των δέντρων. Μια πεταλούδα κρύφτηκε κάτω από ένα φύλλο. Ένα σκυλάκι βρήκε καταφύγιο κάτω από ένα παγκάκι. Ο αέρας πήρε το καπέλο του Πέτρου και το ανέβασε στο κλαδί ενός δέντρου. Μετά από μισή ώρα η καταιγίδα σταμάτησε και ο ήλιος φάνηκε ξανά στον ουρανό.

Με τα επίθετα οι παράγραφοι αυτές έγιναν πολύ πιο όμορφες!

4 Και οι παρομοιώσεις κάνουν την έκθεση πιο όμορφη

Διάβασε τις παρακάτω παρομοιώσεις, που χρησιμοποίησε ο Δημήτρης στην έκθεσή του.

Τη νύχτα ο ουρανός φαίνεται σαν μαύρο βελούδο κεντημένο με αστέρια.
 Το ουράνιο τόξο ήταν σαν πολύχρωμο γεφύρι.
 Ο Πέτρος πετούσε σαν διαστημόπλοιο.
 Το φεγγάρι έμοιαζε σαν φέτα από πεπόνι.

5 Η έκθεση γίνεται ομορφότερη όταν χρησιμοποιούμε και διαλόγους

Διάβασε τους παρακάτω διαλόγους, που έγραψε ο Δημήτρης.

«Είδες ένα αστέρι που έτρεξε και χάθηκε;»
 «Είναι μετεωρίτης» είπε ο μπαμπάς μου.
 «Πόσο μεγάλος είναι ο ουρανός;»
 «Απέραντος» απάντησε εκείνος.

Τους ίδιους διαλόγους μπορούμε να τους γράψουμε και διαφορετικά:

- Είδες ένα αστέρι που έτρεξε και χάθηκε;
 - Είναι μετεωρίτης, είπε ο μπαμπάς μου.
 - Πόσο μεγάλος είναι ο ουρανός;
 - Απέραντος, απάντησε εκείνος.

6 Η έκθεση γίνεται ομορφότερη όταν χρησιμοποιούμε τις αισθήσεις, το μυαλό, τη φαντασία, την καρδιά μας

Στην έκθεσή μου χρησιμοποιώ...

Την **όρασή** μου και γράφω για αυτά που **βλέπω**.
 Την **ακοή** μου και γράφω για αυτά που **ακούω**.
 Την **όσφρησή** μου και γράφω για αυτά που **μυρίζω**.
 Τη **γεύση** μου και γράφω για αυτά που **γεύομαι**.
 Την **αφή** μου και γράφω για αυτά που **πιάνω**.

Ακόμα:

Το **μυαλό** μου και γράφω για αυτά που **σκέφτομαι**.
 Τη **φαντασία** μου και γράφω για αυτά που **ονειρεύομαι**.
 Την **καρδιά** μου και γράφω αυτά που **νιώθω** (τα συναισθήματά μου).

Διηγούμαι γραπτώς ένα γεγονός που έζησα

Είμαι ο Πάνος. Το περασμένο καλοκαίρι οι γονείς μου, η αδερφή μου η Νεφέλη κι εγώ περάσαμε μία εβδομάδα στο Κρυονέρι, το χωριό του θείου και της θείας μου. Στη διπλανή σελίδα, στην έκθεσή μου, διηγούμαι πώς πέρασα στο χωριό. Πριν αρχίσω, έγραψα στο σημειωματάριό μου τις παραγράφους που σκέφτηκα να αναπτύξω.

- Εισαγωγή, για να καταλάβουν όλοι πού πήγα και πότε
- Τι έκανα τα πρωινά
- Τι έκανα τα μεσημέρια
- Τι έκανα τα απογεύματα
- Τι έκανα τα βράδια
- Τέλος (σκέψεις και συναισθήματα)

Για να διηγηθώ πώς πέρασα στο χωριό, χρησιμοποίησα τις αισθήσεις μου κι έγραψα:

- αυτά που είδα (το χωριό, τα χωράφια, τα ζώα, τα δέντρα κτλ.)
- αυτά που άκουσα (τζιτζίκια που τραγουδούσαν, πρόβατα που βέλαζαν, πουλιά που κελαηδούσαν, τριζόνια, νυχτοπούλια κτλ.)
- αυτά που γεύτηκα (νόστιμα φαγητά, χορτόπιτα, παγωτά, πορτοκαλάδες)

Για να κάνω την έκθεσή μου όμορφη, χρησιμοποίησα:

- επίθετα (νόστιμο, αξέχαστο, γλυκό κτλ.)
- σύνθετες λέξεις (πεντανόστιμο, νυχτοπούλι, ξυλόφουρνος κτλ.)
- υποκοριστικά (τζιτζικιάκια, φωνούλες, πουλάκια, φωτάκια κτλ.)

Στην έκθεσή μου χρησιμοποίησα λέξεις και φράσεις που δείχνουν χρόνο. Μπορείς να τις υπογραμμίσεις;
Στην έκθεσή μου χρησιμοποίησα και την ακοή μου. Μπορείς να υπογραμμίσεις τις φωνές των ζώων που ανέφερα;

Οι διακοπές μου στο χωριό

Το περασμένο καλοκαίρι πήγαμε για μία εβδομάδα στο Κρυονέρι, το χωριό του θείου μου. Ο θείος, η θεία και ο ξάδερφός μου ο Δημήτρης μάς δέχτηκαν με μεγάλη χαρά.

Κάθε πρωί ο Δημήτρης κι εγώ ξυπνούσαμε νωρίς. Μας ξυπνούσαν οι φωνούλες των πουλιών. Τρώγαμε πρωινό και αρχίζαμε το παιχνίδι. Μπάλα, κυνηγητό και εξερευνήσεις στη γύρω περιοχή. Έβλεπα χωρικούς που δούλευαν στα χωράφια τους. Πουλάκια πετούσαν παντού, πολλά ζώα βοσκούσαν. Χελώνες και σαύρες έκοβαν βόλτες ανάμεσα στα χόρτα και στους θάμνους. Ο αέρας ήταν γεμάτος από γλυκά κελαηδήματα πουλιών. Τζιτζικάκια τραγουδούσαν ασταμάτητα, πρόβατα βέλαζαν.

Το μεσημέρι γυρίζαμε στο σπίτι και τρώγαμε τα νόστιμα φαγητά που έψηνε η θεία στον ξυλόφουρνο. Μια μέρα έφτιαξε μια χορτόπιτα που μου έχει μείνει αξέχαστη. Ήταν πεντανόστιμη! Μετά το φαγητό καθόμασταν στην αυλή, κάτω από τον παχύ ίσκιο της λεύκας, και παίζαμε βόλους, αινίγματα και γλωσσοδέτες. Κάναμε ψυχία για να αφήσουμε τους μεγάλους να ξεκουραστούν.

Το απόγευμα κατεβαίναμε όλοι στην πλατεία. Καθόμασταν σε ένα τραπέζι κάτω από τη φυλλωσιά των πλατανίων και παραγγέλναμε στο καφενείο παγωτά και πορτοκαλάδες. Μετά γυρίζαμε στο σπίτι.

Όταν νύχτωνε, κυνηγούσαμε πυγολαμπίδες. Τις βάζαμε σε ένα γυάλινο βάζο και τις κοιτούσαμε που αναβόσβηναν τα φωτάκια τους. Εκείνη την ώρα τα τζιτζίκια κοιμόνταν και τραγουδούσαν τα τριζόνια: Τρι ρι, τρι ρι, τρι ρι. Πού και πού ακούγαμε και κανένα νυχτοπούλι: Κουκουβά! Κουκουβά!

Τη μέρα που φύγαμε ήμουν στενοχωρημένος. Σκεφτόμουν τι ωραία που θα ήταν να καθόμασταν εκεί όλο το καλοκαίρι. Ευχαρίστησα τους θείους και τα ξαδέρφια μου που μας φιλοξένησαν με τόση αγάπη και μπήκα στο αυτοκίνητο. Καθώς κατηφορίζαμε στον δρόμο, έριξα μια τελευταία ματιά στο χωριό. «Αντίο, όμορφο Κρυονέρι» φώναξα. «Θα ξανάρθω του χρόνου, να το ξέρεις, γιατί πέρασα υπέροχα!»

Πάνος

Εισαγωγή

Τι έκανα τα πρωινά

Τι έκανα τα μεσημέρια

Τι έκανα τα απογεύματα

Τι έκανα τα βράδια

Τέλος
(σκέψεις και συναισθήματα)

Είμαι η Νεφέλη, η αδερφή του Πάνου. Στη διπλανή σελίδα, στην έκθεσή μου, διηγούμαι κι εγώ πώς πέρασα στο Κρουονέρι. Οι δικές μου όμως παράγραφοι είναι διαφορετικές από τις παραγράφους του Πάνου. Και ο τίτλος της έκθεσής μου είναι λίγο διαφορετικός.

- Εισαγωγή, για να καταλάβουν όλοι πού πήγα και πότε
- Πώς ήταν το χωριό
- Για τα κουλουράκια
- Για τον κήπο και το κοτέτσι
- Για το τσίμπημα της μέλισσας
- Για τον σκύλο του θείου
- Για τις πυγολαμπίδες
- Τέλος (σκέψεις και συναισθήματα)

Για να διηγηθώ πώς πέρασα στο χωριό, χρησιμοποίησα τις αισθήσεις μου κι έγραψα:

- αυτά που είδα (*το χωριό, το βουνό, την πλατεία, τα ζώα, τον κήπο, τα δέντρα* κτλ.)
- αυτά που έπιασα (*μαλακό ζυμάρι, κουλουράκια, χάιδεψα ένα κλωσόπουλο* κτλ.)

Για να κάνω την έκθεσή μου όμορφη, χρησιμοποίησα:

- επίθετα (*κρύο, γκριζα, μυτερή, καφέ, πάνινο* κτλ.)
- υποκοριστικά (*ταψάκι, κουλουράκι, μπαλίτσες, αρκουδάκι* κτλ.)
- παρομοιώσεις (*το χέρι μου είχε γίνει σαν..., ο Πάνος έκανε σαν...*)
- έναν μικρό διάλογο στο τέλος

Αν διάβασες την έκθεσή μου, μπορείς να βρεις και να υπογραμμίσεις δύο παρομοιώσεις που έχω γράψει;

Οι διακοπές μου στο όμορφο Κρουονέρι

Το καλοκαίρι πήγαμε λίγες μέρες στο Κρουονέρι. Εκεί μένουν η θεία μου, ο θεός μου κι ο γιος τους ο Δημήτρης.

Το Κρουονέρι βρίσκεται σε μια βουνοπλαγιά. Από πάνω του έχει μια μυτερή βουνοκορφή και γύρω του δάσος. Στην πλατεία έχει μια πηγή που βγάζει κρύο νερό. Γι' αυτό το λένε Κρουονέρι. Τα σπίτια είναι γκρίζα με μικρά παράθυρα.

Την πρώτη μέρα, η θεία Καλλιόπη, που ζύμωνε ψωμί, μου έδωσε μαλακό ζυμάρι κι ένα ταψάκι για να πλάσω κουλουράκια. Τα ψήσαμε στον φούρνο μαζί με το ψωμί. Το μεσημέρι στο τραπέζι έδωσα σε όλους από ένα και τους άρεσαν.

Το άλλο πρωί μπήκα στον κήπο. Ένα κομμάτι του ήταν κλεισμένο με συρματόπλεγμα. Μέσα ήταν οι κότες και μια κλώσα με κλωσόπουλα. Άνοιξα το πορτάκι και μπήκα μέσα για να καϊδέψω ένα. Το ξέχασα όμως ανοιχτό. Οι κότες έτρεξαν έξω. Τελικά ήρθε η θεία και τις έβαλε πάλι μέσα.

Την τρίτη μέρα πήγα να κόψω ένα λουλουδάκι από την αυλή και μια μέλισσα με τσίμπησε στο χέρι. Πόνεσα πολύ. Οι φωνές μου ακούστηκαν πολύ μακριά. Μέχρι το μεσημέρι το χέρι μου είχε γίνει σαν φουσκωμένο μπαλόني.

Το απόγευμα βγήκα να παίξω στην αυλή. Κρατούσα το καφέ πάνινο αρκουδάκι μου. Ήρθε όμως ο Ράμπο, ο σκύλος του θείου, και το άρπαξε. Έπαιξε λίγο μαζί του και το άφησε. Το είχε όμως τρυπήσει με τα δόντια. Από την τρύπα χύνονταν άσπρες μπαλίτσες από φελιζόλ. Η μαμά την έραψε και το αρκουδάκι ήταν πια εντάξει.

Το τελευταίο βράδυ πήρα κρυφά το βάζο με τις πυγολαμπίδες του Πάνου. Ήθελε να τις πάρει στην πόλη, εγώ όμως τις λυπόμουν. Έτσι, το άνοιξα και τις άφησα να φύγουν. Ο Πάνος, όταν το ανακάλυψε, έκανε σαν θηρίο.

Τη μέρα που θα φεύγαμε ήμουν λυπημένη. Τους χαιρέτησα όλους και τους ευχαρίστησα. Καθώς φεύγαμε με το αυτοκίνητο, κοίταξα το χωριό και τη βουνοκορφή από πάνω του. Τι όμορφο που ήταν!

«Αντίο, Κρουονέρι, πέρασα ωραία, σε αγαπώ» είπα.

«Μην ανησυχείς, θα έρθουμε πάλι» μου είπε ο Πάνος.

Νεφέλη

Εισαγωγή

Πώς ήταν το χωριό

Για τα κουλουράκια

Για τον κήπο και το κοτέτσι

Για το τσίμπημα της μέλισσας

Για τον σκύλο του θείου

Για τις πυγολαμπίδες

Τέλος (σκέψεις και συναισθήματα)

Γράψε κι εσύ

Είμαι ο Πάνος. Διάβασες την έκθεσή μου και την έκθεση της Νεφέλης; Γράψε τώρα κι εσύ για τις **καλοκαιρινές διακοπές σου**.

Η Αθηνά
μάς
θυμίζει

- ☞ Όταν **διηγούμαστε** κάτι, χρησιμοποιούμε λέξεις και φράσεις που δείχνουν χρόνο (*τώρα, μετά, το πρωί, το απόγευμα, ύστερα* κτλ.).
- ☞ Όταν **περιγράφουμε** έναν τόπο, χρησιμοποιούμε λέξεις και φράσεις που δείχνουν τόπο (*πάνω, κάτω, μέσα, έξω, δίπλα* κτλ.).
- ☞ Για να διηγηθείς τις καλοκαιρινές διακοπές σου κοντά στη θάλασσα, πρέπει να γράψεις:
 - Πού πήγες διακοπές και πότε;
 - Πώς ήταν το μέρος που πήγες; Χρησιμοποίησε τις αισθήσεις σου για να το περιγράψεις.
 - Τι έκανες στη θάλασσα; Μήπως πήγες βαρκάδα; Ψάρεψες καθόλου;
 - Μήπως είχες κάποια περιπέτεια;
 - Πώς ένιωθες και τι σκεφτόσουν την ημέρα που τέλειωσαν οι διακοπές σου;

Να χρησιμοποιήσεις πολλά επίθετα, χρώματα, παρομοιώσεις, σύνθετες λέξεις, υποκοριστικά κτλ. για να γίνει η έκθεσή σου όμορφη.

Μην ξεχάσεις τα σημεία στίξης.

Να χρησιμοποιήσεις στην έκθεσή σου και τις λέξεις: *αμμουδιά, βατραχοπέδιλα, κοχύλια, βάρκα, μακροβούτια, καβουράκι, δελφίνι, χρυσαφένια άμμος*.

Γράψε στο σημειωματάριό σου ποιες παραγράφους θα αναπτύξεις.

Οι καλοκαιρινές μου διακοπές κοντά στη θάλασσα

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Παρόμοια κείμενα που μπορείς να γράψεις:

- Στο πάρτι της φίλης μου της Μυρτώς
- Επίσκεψη στο εξοχικό της θείας μου
- Επίσκεψη στο μουσείο
- Καλοκαιρινές διακοπές στην πόλη

B

Περιγράψω ένα κτίριο

Είμαι η Νεφέλη. Πηγαίνω στην Γ' Δημοτικού σε ένα σχολείο της Αθήνας. Στην έκθεσή μου περιγράφω το σχολείο μου. Πριν αρχίσω, διάβασα το σημειωματάριο της Δάφνης. Της Δάφνης τής αρέσουν η ζωγραφική και η χειροτεχνία.

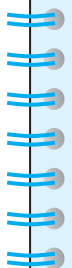

- Εισαγωγή
- Πώς είναι το σχολείο μέσα
- Τι βλέπω από τα παράθυρα, φαντάζομαι πώς είναι τη νύχτα
- Το γυμναστήριο
- Η αίθουσα θεάτρου
- Η αίθουσα εικαστικών
- Τέλος (σκέψεις και συναισθήματα)

Δάφνη

Πριν αρχίσω, σημείωσα τις παραγράφους που ήθελα να αναπτύξω. Η δική μου έκθεση είναι διαφορετική από της Δάφνης, αλλά αρκετά έγγραφα και εγώ! Δε συμφωνείτε;

- Εισαγωγή (για ποιο κτίριο μιλάω και πού είναι;)
- Πώς είναι το σχολείο απ' έξω;
- Πώς είναι μέσα;
- Η αίθουσα τελετών
- Το κυλικείο
- Η αυλή του σχολείου
- Τέλος (σκέψεις και συναισθήματα)

Νεφέλη

Για να το περιγράψω, χρησιμοποίησα τις αισθήσεις μου κι έγγραφα:

- αυτά που βλέπω (*πώς είναι το σχολείο απ' έξω, τι χρώμα έχει, πώς είναι οι αίθουσες, η αυλή, η αίθουσα τελετών κτλ.*)
- αυτά που ακούω (*τραγούδια, ποιήματα, παιδικές φωνές κτλ.*)
- αυτά που μυρίζω (*τυρόπιτες, πιροσκή, κουλούρια κτλ.*)

Για να κάνω την έκθεσή μου όμορφη, χρησιμοποίησα:

- επίθετα (*όμορφο, δώροφο, απαλό ροζ, γαλάζιο, φουντωτή κτλ.*)
- σύνθετες λέξεις (*φρεσκοψημένα, καγκελόπορτα, τυρόπιτες κτλ.*)

Το σχολείο που πηγαίνω

Το σχολείο που πηγαίνω βρίσκεται στην οδό Κανάρη 70. Πάνω από την είσοδό του υπάρχει μια μεγάλη ταμπέλα που γράφει: «20ό Δημοτικό Σχολείο Αθηνών».

Απ' έξω είναι βαμμένο με απαλό ροζ και η πόρτα και τα παράθυρά του είναι μπλε, σαν το χρώμα της θάλασσας. Είναι διώροφο κτίριο και στην ταράτσα του κυματίζει πάντα η ελληνική σημαία. Έχει μεγάλα παράθυρα και τα περβάζια τους είναι στολισμένα με ανθισμένες γλάστρες.

Μέσα έχει μεγάλες σκάλες που οδηγούν στον πρώτο όροφο. Εκεί είναι τα γραφεία των δασκάλων, του διευθυντή και οι αίθουσες διδασκαλίας. Στο βάθος του διαδρόμου αριστερά βρίσκεται η αίθουσα της πληροφορικής. Είναι γεμάτη πάγκους με υπολογιστές. Δίπλα της βρίσκεται η αγαπημένη μου αίθουσα, της μουσικής. Έχει μέσα πολλά μουσικά όργανα: ντέφια, τουμπερλέκια, μελόντικες, δύο κιθάρες και ένα πιάνο. Εκεί μέσα τραγουδάμε, και τα τραγούδια μας ακούγονται σε όλο το κτίριο.

Στο ισόγειο βρίσκεται η αίθουσα τελετών. Είναι ένα μικρό θέατρο με σκηνή και πολλές καρέκλες. Εκεί κάνουμε τις σχολικές μας γιορτές, παίζουμε θέατρο, τραγουδάμε και λέμε τα ποιήματά μας.

Απέναντι είναι το κυλικείο. Στα διαλείμματα στεκόμαστε όλοι στη σειρά να ψωνίσουμε και ο αέρας μοσχοβολάει τυρόπιτες, πιροσκή και φρεσκοψημένα κουλούρια.

Το σχολείο μου έχει και μια μεγάλη αυλή κλεισμένη με ψηλά γαλάζια κάγκελα. Γύρω γύρω έχει παρτέρια με θάμνους και λουλούδια. Δίπλα στη μεγάλη καγκελόπορτα στέκεται μια φουντωτή λεύκα. Απέναντι από την καγκελόπορτα είναι οι βρύσες που πίνουμε νερό. Όταν τελειώνει το διάλειμμα, η αυλή γεμίζει περιστέρια και σπουργίτια που τσιμπολογούν ψίχουλα από το φαγητό μας.

Είναι πολύ όμορφο το σχολείο μου και το αγαπώ πολύ. Μου αρέσει να ακούω τις φωνές των παιδιών να αντηχούν στους διαδρόμους και στις αίθουσες. Ευχαριστίεμαι τις ώρες που περνάω εκεί με τους συμμαθητές μου. Όταν πάω στο γυμνάσιο, θα έρχομαι κάθε τόσο να το βλέπω.

Νεφέλη

Εισαγωγή

Πώς είναι
απ' έξω

Πώς είναι
μέσα

Η αίθουσα
τελετών

Το κυλικείο

Η αυλή του
σχολείου

Τέλος
(σκέψεις και
συναίσθημα)

Αν διάβασες την έκθεσή μου, μπορείς να υπογραμμίσεις την παράγραφο όπου χρησιμοποίησα την όσφρησή μου;

Είμαι ο Δημήτρης. Μένω στο Κρυονέρι. Πηγαίνω στο σχολείο του χωριού μου, και στην έκθεσή μου, στη διπλανή σελίδα, το περιγράφω. Διάβασα την έκθεση της Νεφέλης και μου άρεσε. Εγώ όμως θα αναπτύξω διαφορετικές παραγράφους. Πριν αρχίσω, έγραψα στο σημειωματάριό μου τις παραγράφους που σκέφτηκα να αναπτύξω.

- Εισαγωγή, για να καταλάβουν όλοι για ποιο κτίριο μιλάω και πού είναι
- Πώς είναι το σχολείο απ' έξω
- Πώς είναι μέσα
- Η αυλή του σχολείου
- Ο κήπος του σχολείου
- Πώς είναι τον χειμώνα
- Πώς είναι το καλοκαίρι
- Τέλος (σκέψεις και συναισθήματα)

Για να περιγράψω το σχολείο μου, χρησιμοποίησα τις αισθήσεις μου κι έγραψα:

- αυτά που βλέπω (*πώς είναι απ' έξω, με τι υλικά είναι φτιαγμένο, πώς είναι μέσα, πώς είναι ο κήπος και η αυλή του, πώς είναι τον χειμώνα και πώς το καλοκαίρι κτλ.*)
- αυτά που μυρίζω (*ο κήπος μοσχοβολάει, ο διάδρομος μυρίζει ψωμοτύρι, κρουασάν, κέικ, φρούτα κτλ.*)
- αυτά που πιάνω (*τα φυτά, το χώμα, το νερό, το χιόνι κτλ.*)

Για να κάνω την έκθεσή μου όμορφη, χρησιμοποίησα:

- επίθετα και χρώματα (*κάτασπρη, κίτρινα, σιωπηλό κτλ.*)
- σύνθετες λέξεις (*χιονοπόλεμος, πολύχρωμα, ξερόφυλλα κτλ.*)
- υποκοριστικά (*πουλάκια κτλ.*)

Καθώς θα διαβάζεις την έκθεσή μου, μπορείς να υπογραμμίζεις τις λέξεις που δείχνουν τόπο;

Το σχολείο μου στο χωριό

Πηγαίνω στην Τρίτη τάξη του Δημοτικού Σχολείου Κρυονερίου. Το σχολείο μου βρίσκεται στην κορυφή του χωριού. Από εκεί βλέπεις όλο το χωριό στα πόδια σου.

Είναι παλιό κτίριο. Το έχτισαν πριν από εκατό χρόνια περίπου οι παππούδες μας. Πάνω από την είσοδό του κρέμεται μια πινακίδα που γράφει: «ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ. ΧΤΙΣΤΗΚΕ ΤΟ 1914».

Έχει τοίχους από γκρίζα πέτρα και σκεπή από κίτρινα κεραμίδια. Η ξύλινη πόρτα, φαγωμένη από τα χρόνια, είναι βαμμένη πράσινη. Αριστερά και δεξιά της υπάρχουν δύο μεγάλα παράθυρα με πράσινα σιδερένια κάγκελα.

Μέσα υπάρχουν δυο μεγάλες αίθουσες, ένα γραφείο για τους δασκάλους, μια μικρή αποθήκη κι ένας πλατύς διάδρομος. Οι αίθουσες, εκτός από τα θρανία, την έδρα και τις ντουλάπες, έχουν και από μια μεγάλη σόμπα με φουγάρο. Στα παράθυρα κρέμονται πράσινες κουρτίνες.

Μπροστά στο σχολείο είναι η αυλή, στρωμένη με άσπρα βότσαλα. Στην αριστερή και στη δεξιά της πλευρά έχει δυο σειρές από δέντρα. Εκεί παίζουμε στα διαλείμματα και κάνουμε γυμναστική. Τα πουλάκια έρχονται και τσιμπολογούν τα ψίχουλα που πέφτουν από το φαγητό μας.

Στο πίσω μέρος του σχολείου είναι ο κήπος. Στη μέση έχει μια μουριά και παρτέρια με πολύχρωμα λουλούδια. Την άνοιξη ο κήπος μοσχοβολάει. Εμείς τα παιδιά φυτεύουμε και φροντίζουμε τα λουλούδια.

Τον χειμώνα χιονίζει στο χωριό. Η αυλή του σχολείου είναι κάτασπρη. Οι σόμπες είναι συνέχεια αναμμένες. Στα διαλείμματα δε βγαίνουμε έξω. Παίζουμε και τρώμε κολατσιό στον διάδρομο, που μυρίζει ψωμοτύρι, κρουασάν, κέικ και φρούτα. Μετά το σχολείο, όταν φεύγουμε για το σπίτι μας, παίζουμε χιονοπόλεμο στην αυλή.

Το καλοκαίρι το σχολείο ερημώνει. Είναι κλειστό, άδειο και σιωπηλό. Η πόρτα και τα παράθυρά του είναι σκονισμένα και η αυλή γεμάτη ξερόφυλλα και χόρτα.

Αγαπώ πολύ το σχολείο μου. Εκεί μαθαίνω γράμματα και παίζω με τους φίλους μου. Μέχρι να γεράσω, το πρώτο μου σχολείο θα το έχω στην καρδιά μου.

Δημήτρης

Εισαγωγή

Πώς είναι το
σχολείο
απ' έξω

Πώς είναι
μέσα

Η αυλή του
σχολείου

Ο κήπος του
σχολείου

Πώς είναι τον
χειμώνα

Πώς είναι το
καλοκαίρι

Τέλος
(σκέψεις και
συναισθήματα)

Γράψε κι εσύ

Είμαι ο Δημήτρης. Σου άρεσε η έκθεσή μου; Τώρα που έμαθες πώς περιγράφουμε ένα κτίριο, γράψε κι εσύ για ένα παραδοσιακό ερειπωμένο σπίτι. Αν δεν έχεις δει παραδοσιακό σπίτι, γράψε για ένα παλιό ερειπωμένο σπίτι, που έχεις δει σίγουρα.

Η Αθηνά
μάς
θυμίζει

- ☞ Όταν **περιγράφουμε** ένα κτίριο, χρησιμοποιούμε λέξεις και φράσεις που δείχνουν τόπο (*πάνω, κάτω, μέσα, έξω, δίπλα* κτλ.). Χρησιμοποιούμε επίσης ρήματα σε χρόνο ενεστώτα (*έχει, είναι, φαίνεται, στέκεται, ζουν, μένουν* κτλ.).
- ☞ Πού βρίσκεται το σπίτι που θα περιγράψεις;
- ☞ Πώς είναι η στέγη, οι τοίχοι, τα παράθυρα, τα μπαλκόνια του, η αυλή του; Χρησιμοποίησε την όραση και την όσφρησή σου για να το περιγράψεις.
- ☞ Πώς να είναι άραγε μέσα; Μπορείς να το φανταστείς;
- ☞ Μήπως γνωρίζεις κάτι για την ιστορία του;
- ☞ Μπορείς να φανταστείς πώς θα ήταν όταν ήταν καινούριο;
- ☞ Μπορείς να φανταστείς και τους ανθρώπους που κατοικούσαν κάποτε εκεί;
- ☞ Ποιοι άραγε κατοικούν τώρα εκεί; Άνθρωποι, ζώα, πουλιά;
- ☞ Τι σκέφτεσαι και τι νιώθεις όταν το βλέπεις; Χαίρεσαι ή λυπάσαι;
- ☞ Τι θα ήθελες να γίνει αυτό το σπίτι;

Να χρησιμοποιήσεις επίθετα, χρώματα, παρομοιώσεις, σύνθετες λέξεις, υποκοριστικά κτλ. για να γίνει η έκθεσή σου όμορφη.

Μην ξεχάσεις τα σημεία στίξης.

Να χρησιμοποιήσεις στην έκθεσή σου και τις λέξεις: *παραδοσιακό, ερειπωμένο, ακροκέραμα, ρόπτρο, ακατοίκητο, ξεβαμμένο.*

Πριν αρχίσεις την έκθεσή σου, γράψε στο σημειωματάριό σου ποιες παραγράφους θα αναπτύξεις.

Ένα παραδοσιακό ερειπωμένο σπίτι

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

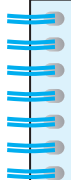
Παρόμοια κείμενα που μπορείς να γράψεις:

- ▶ Το δημαρχείο της πόλης μας
- ▶ Η εκκλησία της γειτονιάς μου
- ▶ Το Μουσείο της Ακρόπολης
- ▶ Το Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας

Γράφω τις σκέψεις και τα συναισθήματά μου στο προσωπικό μου ημερολόγιο

Είμαι ο Πάνος. Γράφω στο ημερολόγιό μου ό,τι σημαντικό, ευχάριστο ή δυσάρεστο, συμβαίνει στη ζωή μου. Σήμερα θα γράψω για την ημέρα των φυτών, που γιορτάσαμε στο σχολείο μας. Ήταν μια πολύ χαρούμενη μέρα.

Επειδή το ημερολόγιό μου θα το έχω για πολλά χρόνια και θα το διαβάζω για να θυμάμαι τα παιδικά μου χρόνια, έβαλα στην αρχή **ημερομηνία**, για να ξέρω πότε έγιναν αυτά που έγραψα. Όταν γράφω στο ημερολόγιό μου, νιώθω σαν να μιλώ σε κάποιο φίλο. Γι' αυτό, μετά την ημερομηνία, έγραψα μια **προσφώνηση**, π.χ. *Αγαπημένο μου ημερολόγιο ή Καλό μου ημερολόγιο* κτλ. Πριν αρχίσω, έγραψα στο σημειωματάριό μου τις παραγράφους που σκέφτηκα να αναπτύξω.

- Εισαγωγή, για να καταλάβουν όλοι για ποιο πράγμα θα μιλήσω
- Τα φυτά των παιδιών
- Το βραβείο που θα παίρναμε
- Τέλος (σκέψεις και συναισθήματα)

Για να γράψω για την ημέρα των φυτών, χρησιμοποίησα τις αισθήσεις μου κι έγραψα:

- αυτά που είδα (*τα φυτά, τους συμμαθητές μου, την τάξη μου στολισμένη* κτλ.)
- αυτά που μύρισα (*το άρωμα των φυτών, της σοκολάτας* κτλ.)

Για να κάνω την έκθεσή μου όμορφη, χρησιμοποίησα:

- επίθετα (*ωραία, μοβ, ανθισμένο* κτλ.)
- σύνθετες λέξεις (*κάτασπρα, πανέμορφα, κατακόκκινα* κτλ.)
- υποκοριστικά (*κομματάκι, μικρούλα, γλαστρούλα, σκυλάκι* κτλ.)
- μια παρομοίωση (*η τάξη μοσχοβόλησε σαν...*)

Διάβασε στη διπλανή σελίδα αυτά που έγραψα στο ημερολόγιό μου.

Γράφω στο ημερολόγιό μου για την ημέρα των φυτών

Τετάρτη 12 Απριλίου 2010

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σήμερα στο σχολείο μας γιορτάσαμε την ημέρα των φυτών. Πριν από μερικούς μήνες φυτέψαμε όλοι τα φυτά μας και τα φροντίζαμε στα σπίτια μας. Ετοιμαζόμασταν γι' αυτή τη μέρα. Ξέραμε ότι το καλύτερο φυτό θα έπαιρνε βραβείο.

Θυμάσαι πριν από δυο μήνες που σου έγραφα ότι φύτεψα ένα φυτό και θα το φρόντιζα, για να το πάω στο σχολείο; Ε, λοιπόν, το ίδιο έκαναν όλα τα παιδιά. Η Δάφνη και ο Αλέκος φύτεψαν φασόλια και φακές. Ο Φλοριάν φύτεψε σιτάρι. Η Λένα έφερε μια μικρή τριανταφυλλιά. Η Ράντα έφερε μια μικρούλα μυγδαλιά. Το ύψος της ήταν περίπου δέκα εκατοστά. Η αδερφή μου η Νεφέλη έφερε μια γλαστρούλα με ένα φυτό που λέγεται σκυλάκι. Ήταν ανθισμένο και τα μοβ λουλουδάκια του ήταν πανέμορφα. Το φρόντιζε πολύ τους προηγούμενους μήνες. Όλα τα παιδιά έφεραν κάτι. Βασιλικούς, γαριφαλιές και δυόσμο. Γέμισε η τάξη μας φυτά και μοσχοβόλησε σαν ανθισμένος κήπος. Ο Θοδωρής κι εγώ φυτέψαμε γεράνια. Του Θοδωρή ήταν κάτασπρα, τα δικά μου κατακόκκινα.

Πίστεψα ότι ίσως να έπαιρνα το βραβείο. Όμως η δασκάλα μας κοίταξε τα φυτά μας πολύ προσεκτικά και είπε πως ήταν όλα τους πανέμορφα και δεν μπορούσε να διαλέξει. Μας είπε συγχαρητήρια κι ότι πιο πολύ την ενδιέφερε να συμπαθούμε τα φυτά, να τα φροντίζουμε και να τα αγαπάμε. Έτσι λοιπόν, το βραβείο το μοιραστήκαμε και πήραμε όλοι από ένα κομματάκι. Μήπως θέλετε να μάθετε τι ήταν το βραβείο που μοιραστήκαμε; Ε! ήταν μια μεγάλη σοκολάτα, που μύριζε υπέροχα!

Αγαπώ πάρα πολύ τα φυτά, γιατί ομορφαίνουν τη ζωή μας. Τι ωραία που θα ήταν αν και όλοι οι μεγάλοι αγαπούσαν τα φυτά όπως τα αγαπάμε εμείς τα παιδιά! Τότε όλες οι ταράτσες και τα μπαλκόνια θα ήταν γεμάτα γλάστρες και η πόλη μας θα ήταν πολύ πιο όμορφη.

Πάνος

Εισαγωγή

Τα φυτά των παιδιών

Το βραβείο που θα παίρναμε

Τέλος (σκέψεις και συναισθήματα)

Αν διάβασες το ημερολόγιό μου κι αν σου άρεσε, μπορείς να υπογραμμίσεις μια παρομοίωση που έγραψα; Μπορείς να υπογραμμίσεις και τα ονόματα όλων των φυτών που φύτεψαν τα παιδιά;

Γράψε κι εσύ

Διάβασες αυτά που έγραψα στο ημερολόγιό μου για την ημέρα των φυτών; Γράψε κι εσύ στο ημερολόγιό σου για την επίσκεψη της τάξης σου στο ζωολογικό πάρκο. Αν δεν έχεις πάει, γράψε για κάποια άλλη επίσκεψη που έκανες με την τάξη σου.

Η Αθηνά μάς θυμίζει

- ☞ Έχεις επισκεφτεί ζωολογικό κήπο ή πάρκο; Πότε έγινε αυτό και πού ακριβώς πήγες;
- ☞ Πώς ήταν το πάρκο και οι χώροι όπου μένουν τα ζώα; Χρησιμοποίησε την όραση, την ακοή και την όσφρησή σου για να τους περιγράψεις.
- ☞ Τι νομίζεις ότι σκέφτονταν τα ζώα του πάρκου;
- ☞ Μήπως κάποιο ζώο σου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση;
- ☞ Εκεί είδες και άκουσες πολλά. Πολλά από αυτά σε προβλημάτισαν. Γράψε τους προβληματισμούς σου.
- ☞ Γράψε και τα συναισθήματά σου. Τι ένιωθες και τι σκεφτόσουν βλέποντας τα ζώα;
- ☞ Γράψε στην αρχή την ημερομηνία. Αμέσως μετά γράψε την προσφώνηση (*Αγαπημένο μου ημερολόγιο ή Καλό μου κτλ.*).

Να χρησιμοποιήσεις επίθετα, χρώματα, παρομοιώσεις, σύνθετες λέξεις, υποκοριστικά κτλ. για να γίνει η έκθεσή σου όμορφη.

Μην ξεχάσεις τα σημεία στίξης.

Να χρησιμοποιήσεις στην έκθεσή σου και τις λέξεις: *άγρια ζώα, εντύπωση, φυλακισμένος, χρυσόψαρα, περιβάλλον, κάγκελα.*

Πριν αρχίσεις να γράφεις στο ημερολόγιό σου, γράψε στο σημειωματάριό σου ποιες παραγράφους θα αναπτύξεις.

Γράφω στο ημερολόγιό μου για την επίσκεψή μας στο ζωολογικό πάρκο

Ημερομηνία

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Παρόμοια κείμενα που μπορείς να γράψεις:

- ▶ Η ημέρα των ζώων
- ▶ Πήρα τον έλεγχό μου
- ▶ Μάλωσα με τη φίλη μου

Γράφω για τη συλλογή μου

Είμαι η Νεφέλη. Έχω μια ωραία συλλογή από φακέλους και χαρτιά αλληλογραφίας και την περιγράφω στη διπλανή σελίδα. Διηγούμαι επίσης πώς την έφτιαξα και πώς παίζω μαζί της. Πριν αρχίσω την έκθεσή μου, έγραψα στο σημειωματάριό μου ποιες παραγράφους θα αναπτύξω.

- Εισαγωγή, για να καταλάβουν όλοι ποια είμαι και για ποιο πράγμα μιλάω
- Πώς έφτιαξα τη συλλογή μου
- Πώς είναι η συλλογή μου
- Πώς παίζω με τη συλλογή μου
- Τέλος (σκέψεις και συναισθήματα)

Για να περιγράψω τη συλλογή μου, χρησιμοποίησα τις αισθήσεις μου κι έγραψα:

- αυτά που βλέπω (τους φακέλους και τα χαρτιά αλληλογραφίας, τις ζωγραφιές, με βαρκούλες, πεταλούδες, λουλούδια κτλ.)
- αυτά που πιάνω με τα χέρια μου (απλώνω τα χαρτιά, τα βάζω στο κουτί, τυλίγω τους φακέλους κτλ.)

Για να κάνω την έκθεσή μου όμορφη, χρησιμοποίησα:

- επίθετα-χρώματα (πράσινο, πορτοκαλί, κίτρινο, ροζ, γαλάζιο, λευκό κτλ.)
- σύνθετες λέξεις (ασημόχαρτο κτλ.)
- υποκοριστικά (χελιδονάκια, φυλλαράκια, βαρκούλες κτλ.)

Διάβασε στη διπλανή σελίδα την έκθεση που έγραψα για τη συλλογή μου.

Η αγαπημένη μου συλλογή

Είμαι η Νεφέλη και πηγαίνω στην Γ' Δημοτικού. Όπως όλες οι φίλες μου, έχω κι εγώ μια συλλογή. Μαζεύω φακέλους και χαρτιά αλληλογραφίας που έχουν ζωγραφιές.

Όταν είδα για πρώτη φορά στο βιβλιοπωλείο τέτοιους χρωματιστούς φακέλους με ωραίες ζωγραφιές, ενθουσιάστηκα κι αγόρασα τρεις. Ο πρώτος που αγόρασα ήταν ροζ κι επάνω του είχε ζωγραφισμένες δυο κόκκινες τουλίπες. Μετά πήρα έναν γαλάζιο με δυο χελιδονάκια κι έναν κίτρινο με πράσινα φυλλαράκια. Σιγά σιγά η συλλογή μου μεγάλωνε. Η μαμά μου, η θεία μου, η νονά μου, που έμαθαν για τη συλλογή μου, μου αγόραζαν πολλούς φακέλους. Μια μέρα η γιαγιά μου με πήγε σε ένα βιβλιοπωλείο και με άφησε να διαλέξω όσους φακέλους ήθελα για να με ευχαριστήσει. Πήρα δώδεκα, γιατί δεν είχαν άλλους.

Τώρα έχω περίπου εκατό χρωματιστούς φακέλους με διακόσμηση. Τους έχω μέσα σ' ένα μεγάλο άσπρο κουτί από παπούτσια. Πρώτα είχα ταξινομήσει τους φακέλους μου σύμφωνα με το θέμα της ζωγραφιάς τους. Τύλιγα μαζί σε ένα ασημόχαρτο αυτούς που είχαν λουλούδια, σε ένα άλλο αυτούς που είχαν πουλιά, βαρκούλες, πεταλούδες κτλ. Τώρα όμως τους ταξινομώ σύμφωνα με το χρώμα τους: κίτρινους, πράσινους, γαλάζιους, ροζ, μοβ, μπεζ, πορτοκαλί, λευκούς. Έχω συνολικά φακέλους οχτώ χρωμάτων.

Πριν κοιμηθώ το βράδυ, κάθομαι στο κρεβάτι κι ανοίγω το κουτί. Κοιτάω τους φακέλους μου και βγάζω από μέσα τα χρωματιστά χαρτιά. Τότε εμφανίζονται μπροστά μου πουλιά, λουλούδια, πεταλούδες, θάλασσες, βαρκούλες, σπίτια, δέντρα κι ένα σωρό άλλα πράγματα. Απλώνω τα χαρτιά στο πάπλωμα, κι αφού τα δω όλα, τα ξαναβάζω στο κουτί. Το φυλάω μες στην ντουλάπα μου και πέφτω για ύπνο.

Θα ήταν ωραίο να τους κρεμάσω όλους στον τοίχο δίπλα απ' το κρεβάτι μου, δε θέλω όμως να λερωθούν ή να χαλάσουν. Αγαπώ πολύ τη συλλογή μου. Θέλω όταν γίνω γιαγιά να τη δείχνω στα εγγονάκια μου και να τους λέω: «Να η συλλογή που έφτιαχνα όταν ήμουν κοριτσάκι!»!

Νεφέλη

Εισαγωγή

Πώς έφτιαξα τη συλλογή μου

Πώς είναι η συλλογή μου

Πώς παίζω με τη συλλογή μου

Τέλος (σκέψεις και συναισθήματα)

Αν διάβασες την έκθεσή μου, μπορείς να υπογραμμίσεις όλα τα χρώματα που έγραψα;

Γράψε κι εσύ

Διάβασες αυτά που έγραψα για τη συλλογή μου; Γράψε τώρα κι εσύ για τη δική σου συλλογή.

Η Αθηνά
μάς
θυμίζει

☞ Όταν **περιγράφουμε** κάτι, χρησιμοποιούμε λέξεις και φράσεις που δείχνουν τόπο (*πάνω, κάτω, μέσα, έξω, δίπλα* κτλ.). Όταν **διηγούμαστε**, χρησιμοποιούμε λέξεις και φράσεις που δείχνουν χρόνο (*πρώτα, μετά, ύστερα* κτλ.).

☞ Ο Φλοριάν μαζεύει σπιρτόκουτα. Η Δάφνη όστρακα. Η Ράντα τπλεκάρτες. Ο Πάνος γραμματόσημα. Εσύ κάνεις κάποια συλλογή; Τι μαζεύεις; Γράψε γι' αυτό στην εισαγωγή.

☞ Χρησιμοποίησε την όρασή σου για να περιγράψεις τη συλλογή σου.

☞ Πώς κατάφερες και έφτιαξες τη συλλογή σου; Σε βοήθησε κανείς; Μήπως συνεργάστηκες με φίλους σου για να τη φτιάξεις;

☞ Πώς παίζεις με τη συλλογή σου;

☞ Πώς την ταξινομείς, δηλαδή με βάση ποιο χαρακτηριστικό (*χρώμα, σχήμα, μέγεθος* κτλ.) βάζεις σε σειρά τα πράγματα της συλλογής σου, και πού τη φυλάς;

Να χρησιμοποιήσεις επίθετα, χρώματα, παρομοιώσεις, σύνθετες λέξεις, υποκοριστικά κτλ. για να γίνει η έκθεσή σου όμορφη. Μην ξεχάσεις τα σημεία στίξης.

Να χρησιμοποιήσεις στην έκθεσή σου και τις λέξεις: *χαρτζιλίκι, ανταλλαγές, ταξινομώ, ξεφυλλίζω, τοποθετώ.*

Πριν αρχίσεις την έκθεσή σου, γράψε στο σημειωματάριο ποιες παραγράφους θα αναπτύξεις.

Η δική μου συλλογή

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Παρόμοια κείμενα που μπορείς να γράψεις:

- ▶ Μια συλλογή από κοχύλια
- ▶ Μια συλλογή από τηλεκάρτες
- ▶ Το φυτολόγιό μου
- ▶ Μια συλλογή από γραμματόσημα

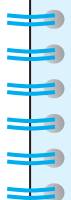

Περιγράψω ένα από τα παιχνίδια μου

Είμαι η Δάφνη. Έχω πολλά παιχνίδια. Όμως το πιο αγαπημένο μου είναι η κούκλα μου η Ναυσικά. Στη διπλανή σελίδα την περιγράφω.

Πριν αρχίσω την έκθεσή μου, έγραψα στο σημειωματάριό μου ποιες παραγράφους θα αναπτύξω.

- Εισαγωγή, για να καταλάβουν όλοι για ποιο πράγμα μιλάω
- Πώς είναι η κούκλα μου
- Πώς παίζω μαζί της
- Η περιπέτεια της κούκλας μου
- Τέλος (σκέψεις και συναισθήματα)

Για να περιγράψω την κούκλα μου, χρησιμοποίησα τις αισθήσεις μου κι έγραψα:

- αυτά που βλέπω (*πώς είναι η κούκλα μου, πώς είναι το πρόσωπό της, τα μαλλιά της, τα ρούχα της κτλ.*)
- αυτά που ακούω (*πώς είναι η φωνή της κτλ.*)
- αυτά που πιάνω με τα χέρια μου (*την κρατάω αγκαλιά, τη χτενίζω κτλ.*)

Για να κάνω την έκθεσή μου όμορφη, χρησιμοποίησα:

- επίθετα (*ξανθές, γαλάζια, ροζ κτλ.*)
- σύνθετες λέξεις (*χαρτόκουτο, ασημόχαρτο κτλ.*)
- υποκοριστικά (*κουκλίτσα, μπουκλίτσες, παπουτσάκια, ρουχαλάκια κτλ.*)
- παρομοιώσεις (*είναι ροζ σαν... κτλ.*)

Διάβασε στη διπλανή σελίδα την έκθεση που έγραψα για την κούκλα μου.

Η αγαπημένη μου κούκλα

Το πιο αγαπημένο μου παιχνίδι είναι η κουκλίτσα μου η Ναυσικά. Μου τη χάρισε η γιαγιά. Την έφερε στο σπίτι σε ένα μεγάλο χαρτόκουτο τυλιγμένο με ασημόχαρτο και δεμένο με κόκκινη κορδέλα. Όταν το άνοιξα και την είδα, την πήρα στην αγκαλιά μου και από τότε γίναμε αχώριστες.

Η Ναυσικά μοιάζει με αληθινό μωρό. Έχει ξανθές μπουκλίτσες και γαλάζια ματάκια με μακριές βλεφαρίδες, που ανοιγοκλείνουν. Η μυτούλα της είναι μικρή και τα χειλάκια της ροζ σαν κερασάκια. Φοράει κίτρινο φορεματάκι, άσπρες κάλτσες και μαύρα παπουτσάκια. Όταν τη βάζω να ξαπλώσει, φωνάζει «ααααα!» και κλείνει τα ματάκια της, κι όταν τη σηκώνω, τα ανοίγει. Όταν μου πέφτει κάτω, φωνάζει «αααααααααααα!» πιο δυνατά, σαν να πονάει.

Παίζω κάθε μέρα μαζί της. Μου αρέσει να την κρατάω αγκαλιά. Χτενίζω τα μαλλιά της, πλένω τα ρουχαλάκια της, τη νανουρίζω και της λέω παραμύθια. Τη βάζω στο καροτσάκι της και την πηγαίνω βόλτα στο σαλόνι και στη βεράντα. Το βράδυ κοιμάται στο κρεβάτι μου και το πρωί πάλι μαζί ξυπνάμε. Όταν αρρωσταίνω, αρρωσταίνει και αυτή και της κάνω εντριβές. Ακόμα και στις διακοπές την παίρνω μαζί μου. Προσέχω να μη χαλάσει και να μη λερωθεί, γιατί σκοπεύω να την έχω κι όταν μεγαλώσω.

Μια μέρα που γύρισα από το σχολείο, η Ναυσικά δεν ήταν στο δωμάτιό μου. Έψαξα στην ντουλάπα, κάτω από το κρεβάτι, μα δεν τη βρήκα. Μαζί με τη μαμά ψάξαμε σε όλο το σπίτι. Ήμουν πολύ αναστατωμένη. Στο τέλος τη βρήκαμε μέσα στην μπανιέρα. Ο μικρός μου αδερφός, ο Πέτρος, την είχε ρίξει στο νερό. Θύμωσα, αλλά τον συγχώρησα γιατί είναι μικρός. Η Ναυσικά όμως κρύωσε, πόνεσε ο λαιμός της κι έχασε τη φωνή της. Από τότε δεν κάνει «ααααααα!».

Η Ναυσικά είναι η αγαπημένη μου κούκλα. Οι άλλες μου κούκλες με κοιτούν από το ράφι με παράπονο, σαν να μου λένε: «Δε θα παίξεις και μαζί μας;». Πώς να τους εξηγήσω ότι η Ναυσικά είναι η αγαπημένη μου; Χαίρομαι που είναι δική μου. Όπως χαιρέται και η γιαγιά που μου τη χάρισε!

Δάφνη

Εισαγωγή

Πώς είναι η κούκλα μου;

Πώς παίζω μαζί της;

Η περιπέτεια της κούκλας μου

Τέλος (σκέψεις και συναισθήματα)